

הכהן זוכה למדרגת החסד בזכות יראת הרווחות

ונמן הוא מלאך יהוה צבאות למלֵלה ומיו הוא אותו המלאך ה' צבאות למלֵלה. זה מיבא"ל השר הגדול, דאתי מחסיד של מלֵלה, וזה כהן גדול של מלֵלה אלא זה מיבאל השר הגדול שהוא בא מצד ספירת החסד שבימיין למלֵלה (ורלו), בביבול, כהן גדול דלתתא, אקרי מלאך יהוה צבאות, משום דאתי מסתרא דחסיד ומשום כך הכהן הגדל שהוא החסיד שלמטה הוא נקרא מלאך ה' צבאות, מאחר שגם הוא בא מצד החסד שבחסידות כמו מיבאל הכהן העליון. מהו חסיד ובאיזה חסיד מושרש הכהן הגדל. רחמי גו רחמי אלא הוא בחסיד שהוא רחמים בתוך רחמים, דהיינו שהוא בחסיד דא"א או בחסיד רחכמה ומשא"כ הכהן הדריות שהוא מושרש רק בחסיד דז"א. ובגין פה, כהן לא אשתחבב מסטרא דדין ואמשום כך הכהן לא מצוי בעד הדין כלל בכדי שהוא יכול את עצמו בעד החסד שהוא רחמים גמורים ולא בשום מידה אחרת שיש בה דין (רמ"ק). מי טעמא זכה כהן לחסיד ולמה הכהן זכה למדרגת החסד, בגין היראה. ה"א הוא דכתיב, (תהלים קג) וחסיד יהוה מעוזם ועד עוזם על

אור הרשב"י

שבהפסד הוא מזכיר את הנשמות של הת"ח אל כסא הכבוד שמעליו שם שורה הבינה שהיא מקור הנשמות.

(ורלו) ומשום כך הוא בימיין המרכיב שהוא פניו אריה והוא השר הגדל לבב שאור החיים שבגבורה ות"ת ומלכות שתחתיו, ומשום בכך הוא נקרא כהן גדול של מלֵלה כי זה מיבאל

הליימוד היומי

יראיו אלא הוא בಗל היראת הרוממות של ידה הוא זוכה להכנס אל מדרגת החסידות, ولكن מי שהוא ירא ה' אז הוא זוכה להגיע אל החסידות שאז הוא יקרא גם מלאר ה' צבאות, וזה מש"כ וחסד ה' מעולם וגוי דהינו שהחסידות שוכנת על יראיו היראים ממנו בסוד יראת הרוממות (רמ"ק).

חסדר ה' מתפשט בעולם א"א בעולם ז"א

עולם ועולם מהוומי הם שתי בחינות העולמות שביהם מתפשט חסד ה'. אמר רבי יצחק במה דאתה תkon באךרא קדיישא, **עולם חד, ועולם תרי** אלא אמר רבי יצחק שהוא כמו שנתקן סוד זה באידרא הקדושה שיש שתי בחינות הנקראים עולם, שהוא עולם אחד של א"א ועולם שני של ז"א וביהם מתפשט החסד. אמר רבי חייא אי הבי מן העולם ועד העולם מיבעי ליה שאל רבי חייא אם בן היה עריך לומר 'מן העולם ועד העולם' בה' הידיעה בכדי להורות על שני העולמות הידועים ולמה כתוב עולם בלבד אלא הידיעה אמר ליה, תרי עלמי נינго. ואתחדרו לחדר אלא השיב לו רבי יצחק שהם שני עולמות שהם חזרו להיות עולם אחד ע"י שא"א מתלבש בו"א ואז הם חוזרים להיות אחת, ומשום כך כתוב עולם בלבד הא' הידיעה בכדי לא להפסיק ביניהם ולהורות שהם מתחברים כאחד (מק"מ). אמר רבי אלעזר לרבי יצחק עד מתי יצחק עד מתי תשותם דבריך אמר רבי אלעזר לרבי יצחק עד מתי תשותם ולא תבהיר את דבריך כראוי. מן העולם ועד העולם, כלל לא דרוא עלאה, אדם

דָלְעִילָא, וְאָדָם דָלְתָתָא, וְהַיִינֵנוּ עֹזֶלֶם וְעֹזֶלֶם כי ודאי כוונתך
 שגם מש"ב 'מן העולם ועד העולם' הם כלל סוד הعلין שהוא א"א הנקרא אדם הعلין וזה א' הנקרא אדם התחתון ולכן כתוב כאן עולם ועולם ללא ה' הידיעה בכדי להורות על ייחודם
 ולא הפסיק ביןיהם בה' הידיעה אולם אח"כ הוא לא הוצרך לرمוז את זה שוב ולפיכך כתוב
 העולם בה' הידיעה (מק"מ). **וּבְתִיב יְמִי עֹזֶלֶם, וּבְתִיב שְׁנָות עֹזֶלֶם,**
וְהָא אָוּקְמוֹה בְאֲדָרָא קְדִישָׁא עַלְאָה והנה א"א ודאי הוא נקרא
 עולם מאחר שהוא נעלם וכן ז"א גם נקרא עולם ממש"ב 'ימי עולם' וכ"ב עוד 'שנות עולם'
 שהכוונה לו"א הנקרא עולם ולא לא"א הנקרא ימי קדם ושנים קדמוניות וכמו שכבר למדנו
 באדרא הקדושה והעליזונה לעיל קל"ח ע"ב (מק"מ).

אדם שלא נקרא הירא מהחטא שיש לו יראת הרוממות

עַל יְרָאֵיו, דָכְלָל מֵאַן דָאִיהוּ דְחַיל חַטָּאָה, אַקְרֵי אָדָם
 ומיש"ב 'על יראיו' פירושו שככל מי שהוא בדרגת יראת חטא או הוא נקרא אדם
שְׁלָמָם. אִימְתֵּי ומתי הוא נקרא אדם שלם. **אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, דָאִית**
בֵּיה יְרָאָה עֲזֹנוּה חַסִידּוֹת, בְּלֹא דָכְלָא אלא אמר רבי אלעזר
 שהוא כאשר יש בו את יראת הרוממות הגורמת לענווה וחסידות שהם כלל כל המעלות.

הנשי נקרא אדם שהוא הכלל של הכל

אמר רבי יהודה, זהה תניין אדם כלל לא דבר ונוקבא

שאל רבי יהודה והרי למדנו ש אדם הוא נאמר על האדם הנשי שהוא כולל מזכר ונקבה והוא לא נאמר על מי שהוא במדרגת יראת חטא. אמר ליה וקדאי היבי

הוא, **בכלל לא אדם,erman דאת חבר דבר ונוקבא,** אקרי אדם, וכדין דחיל חטאון השיב לו רבי יצחק שודאיvr כר הוא כי

שניהם נקראים בכלל האדם השלם כי הנשי שמתהבר בזכר ונקבה כאחד הוא נקרא אדם ועייב הוא יכול לבוא אל מדרגת יראת חטא אז הוא נקרא האדם השלם. ולא עוד

אלא שRIA ביה ענות. ולא עוד אלא דRIA ביה חסידות. ולא זו בלבד אלא שורה בו הענוה ולא עוד אלא שורה בו החסידות.

ומאן דלא אשתחבח דבר ונוקבא, לא הו ביה לא יראה ולא ענוה ולא חסידות אמנים מי שלא נמצא בזכר ונקבה אז הוא לא יכול

לוכות אל מדרגת יראת חטא ולא למدرגת ענוה ולא למדרגת חסידות. ובגין לכך

אקרי אדם כלל לא דבר, וביוון דאקרי אדם, שRIA ביה חסיד, דברתיב, (תהלים פט) אמרתי עולם חסיד יבנה וגוי

ומשם כך רק הנשי נקרא אדם שהוא הכלל של הכל כי אז שהוא נקרא אדם או שורה בו

החסיד של החסידות, וכמש"כ אמרתי עולם חסיד יבנה שע"י בנין נשואיו הוא זוכה אל

ולא יוכל לאתבנהה, אי לא אשתחבח דבר וזה העולם לא יכול להיבנות אם לא שימצא זכר ונקבה כי בזה הם يولידו בניים